

30 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Η ΔΡΑΣΗ ΤΗΣ 17Ν, Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗ, ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΣΟΚ.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ: ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ	1
Το χρονικό της δολοφονίας Μπακογιάννη	1
Πολωμένο το κλίμα τον καιρό της δολοφονίας Μπακογιάννη	4
Ο Ανδρέας Παπανδρέου παραπέμπεται στο ειδικό δικαστήριο την επομένη της δολοφονίας	7
Τα αναπάντητα ερωτήματα της δολοφονίας	9
Η απολογία Τζωρτζάτου	9
Ερωτήματα γύρω από την δολοφονία και οι θεωρίες ‘συνωμοσίας’	10
Τι λέει κάποιος που γνώριζε	11
Η προκήρυξη της 17 Νοέμβρη	13
Αναφορά στο πόρισμα του εισαγγελέα για τον Μπακογιάννη	13
Το σημείο της προκήρυξης αναφορικά με το ρόλο του ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ στην μεταπολίτευση	17
Στις 9 Οκτωβρίου του 1989, ακολουθεί δεύτερη προκήρυξη από την 17Ν αναφορικά με τον Μπακογιάννη.	19
Η αναφορά στις ερυθρές ταξιαρχίες, στην δεύτερη προκήρυξη	21
Ερωτήματα ενός απλού πολίτη	22

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ: ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ

Το χρονικό της δολοφονίας Μπακογιάννη

Στις 26 Σεπτεμβρίου 1989 ο Μπακογιάννης δολοφονείται. [Όλα εκτυλίχθηκαν λίγα λεπτά πριν από τις 8 το πρωί, ημέρα Τρίτη](#), στην είσοδο πολυκατοικίας της

οδού Ομήρου, στο κέντρο της Αθήνας, όπου στεγαζόταν το γραφείο του Παύλου Μπακογιάννη.

Το αυτοκίνητο του Παύλου Μπακογιάννη σταμάτησε λίγα μέτρα από την είσοδο της οικοδομής του γραφείου του, και ο οδηγός έστριψε αριστερά για να παρκάρει σε κοντινό γκαράζ. Το ασανσέρ μετέφερε δύο γυναίκες στον οδοντίατρο του τρίτου ορόφου, και ο Μπακογιάννης περίμενε στο ισόγειο. Οι δράστες ήταν κρυμμένοι στα σκαλιά. Τον πυροβόλησαν σχεδόν εξ επαφής, από πίσω και αριστερά. Χτυπήθηκε με το γνωστό 45άρι της οργάνωσης. Το ίδιο όπλο που είχε χρησιμοποιηθεί επίσης στις δολοφονίες των Γουέλς, Σταμούλη, Πέτρου, Μομφεράτου και Αθανασιάδη (και αργότερα του Σόντερς).

Ο τότε 54χρονος βουλευτής αμέσως μετά την δολοφονική επίθεση, μεταφέρθηκε στο Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός», όπου εξέπνευσε μία ώρα αργότερα.

Οι δράστες φορούσαν κοστούμια και κρατούσαν φακέλους. Αμέσως μετά τους πυροβολισμούς, περπάτησαν με κανονικό βήμα μια απόσταση 60 μέτρων και επιβιβάστηκαν σε ένα κίτρινο Σέατ 127, που τους περίμενε στη γωνία της Ομήρου με τη Σκουφά.

Οι περιγραφές αυτοπτών μαρτύρων στις εφημερίδες της εποχής είναι γλαφυρές. Διαβάζουμε στην Ελευθεροτυπία: “Ένας οδοκαθαριστής που ερχόταν αντίθετα, κάτι κατάλαβε και πλησίασε απειλητικά. Έκανε πως θα τους χτυπήσει με το φαράσι. Του έβγαλαν τότε το πιστόλι και με μια χαρακτηριστική κίνηση του έγνεψαν χωρίς λόγια: Στρίβε’.

‘Άκουσα τις πιστολιές και σκέφτηκα: ‘Φάγανε τον Παύλο’, δήλωσε ο ιδιοκτήτης του φιλικατζιδίκου στο ισόγειο της οικοδομής. ‘Οι δράστες έφυγαν κανονικά, σαν να κουβέντιαζαν εμπορικές υποθέσεις καθώς προχωρούσαν’. Τα μέλη της 17N εγκατέλειψαν το αυτοκίνητο με το οποίο διέφυγαν λίγα τετράγωνα πιο πάνω. Το Σέατ είχε κλαπεί πέντε μέρες νωρίτερα έξω από τον Ευαγγελισμό, και ανήκε σε γυναίκα. Οι πινακίδες, (ΥΒΑ 4256), είχαν κλαπεί από άλλο όχημα. Μέσα

στο αυτοκίνητο δεν βρέθηκε τίποτα, μόνο το κάθισμα του συνοδηγού ήταν ανασηκωμένο για να αποβιβαστεί εκείνος που κάθισε πίσω.

Πολωμένο το κλίμα τον καιρό της δολοφονίας Μπακογιάννη

Η δολοφονία του Παύλου Μπακογιάννη συνέβη με φόντο ένα ιδιαίτερα τοξικό και πολωμένο πολιτικό κλίμα. Είναι ενδεικτικό ότι οι εφημερίδες, ανάλογα με τη γραμμή τους, κατήγγειλαν ανοιχτά το ΠΑΣΟΚ ή τη ΝΔ ως ηθικούς αυτουργούς. ‘Καρφιά στον Αντρέα’, έγραψε η Ελευθεροτυπία, ‘Εμπορεύονται τη δολοφονία’ η ευπώλητη τότε Αυριανή, ‘Χτύπησε η πασοκική 17N’ ο Ελεύθερος Τύπος κλπ.

Μεταβατικός πρωθυπουργός ήταν τότε ο Τζαννής Τζαννετάκης σε κυβέρνηση συνεργασίας ΝΔ και ενιαίου τότε Συνασπισμού, που είχε σκοπό την ‘κάθαρση’ της πολιτικής ζωής και την προκήρυξη εκλογών το φθινόπωρο του 1989. Ο Παύλος Μπακογιάννης ήταν ένας μετριοπαθής, δημοκράτης πολιτικός. Είχε

αναπτύξει αντιδικτατορική δράση και θεωρούσε επιβεβλημένη τη λεγόμενη εθνική συμφιλίωση και το κλείσιμο των πληγών του εμφυλίου.

ΕΥΨΟΣ
της κυριακής
ΑΥΤΟΚΑΛΗ / ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1974 ΑΡ. 47 • ΤΕΛΟΣ ΤΗ ΣΤΗΛΗ ΔΡ. 40

ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ
ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ

ΟΛΟΙ
ΔΕΙΧΝΟΥΝ
ΠΑΣΟΚ

Κοινή γνώμη,
Τύπος, πολιτική
ηγεσία

ΣΗΜΕΡΑ Η ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ Ν.Δ.
ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΑΝΟΙΓΜΑ ΣΤΟΥΣ
ΨΗΦΟΦΟΡΟΥΣ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ
• Ο ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ ΑΡΧΙΖΕΙ ΤΟΝ ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΟ ΑΓΩΝΑ

Εφεύρεση
του ΠΑΣΟΚ
η σχέση
Κοροβέση
«17 Νοέμβρη»

ΕΛΛΗΝΙΣΤΕΣ 2,3,4,5,6,7 ΔΙΕΘΝΗ 18,20,21,22,23 ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ 35,36,37 ΤΕΧΝΕΣ 38,39,40,41,42,43,44,45 ΤΥ 47,48,49 51 ΣΠΟΡ 56,56,57,58,59

Ο Ανδρέας Παπανδρέου παραπέμπεται στο ειδικό δικαστήριο την επομένη της δολοφονίας

Στις 27 Σεπτεμβρίου 1989 (μία ημέρα μετά την δολοφονία), η Βουλή αποφασίζει υπέρ της παραπομπής στο Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο για την υπόθεση Κοσκωτά, τους Ανδρέα Παπανδρέου (166 υπέρ, 121 κατά, 7 λευκά), Αγαμέμνονα Κουτσόγιωργα (238 υπέρ, 36 κατά), Παναγιώτη Ρουμελιώτη (170 υπέρ, 118 κατά), Γιώργο Πέτσο (219 υπέρ, 45 κατά) και Δημήτρη Τσοβόλα (168 υπέρ, 121 κατά).

Πρόκειται αναμφισβήτητα για μία από τις πιο πολυσυζητημένες δίκες στην ελληνική πολιτική ιστορία και το καταληκτικό χρονικά σημείο της περιόδου, τελικά, που έμεινε στην ιστορία ως το 'βρώμικο '89'.

Προηγουμένως, στις 7 Ιουλίου 1989, 144 βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, με αφορμή το σκάνδαλο Κοσκωτά, καταθέτουν πρόταση για ενεργοποίηση του νόμου περί ευθύνης υπουργών, κατά του Ανδρέα Παπανδρέου και άλλων πέντε υπουργών του ΠΑΣΟΚ. Στις 18 Ιουλίου η ολομέλεια του κοινοβουλίου αποφασίζει την παραπομπή των κατηγορουμένων σε προανακριτική επιτροπή για το σκάνδαλο Κοσκωτά.

Το Σεπτέμβριο του ίδιου χρόνου λοιπόν, και μετά την έκβαση της προανακριτικής επιτροπής, η Βουλή αποφάσισε να παραπέμψει στο Ειδικό Δικαστήριο για το σκάνδαλο Κοσκωτά, τον Ανδρέα Παπανδρέου μαζί τους υπουργούς της κυβέρνησής του Αγαμέμνονα Κουτσόγιωργα, Γεώργιο Πέτσο και Δημήτρη Τσοβόλα.

Ο Ανδρέας Παπανδρέου κατηγορήθηκε για το αδίκημα της ηθικής αυτουργίας σε απιστία, και το αδίκημα της παθητικής δωροδοκίας για τη συμμετοχή του στο σκάνδαλο Κοσκωτά. Για το αδίκημα της ηθικής αυτουργίας σε απιστία, 166 βουλευτές ψήφισαν υπέρ της παραπομπής και 121 κατά, ενώ για τα αδικήματα της παθητικής δωροδοκίας ψήφισαν 165 υπέρ και 121 κατά.

Από την ψηφοφορία απουσίασαν ο ίδιος ο Ανδρέας Παπανδρέου, ο Γιώργος Σουφλιάς, ο Απόστολος Ανδρεουλάκος, ο Αχμέτ Σαδίκ και ο δολοφονηθείς – μόλις την προηγούμενη ημέρα – Παύλος Μπακογιάννης, η θέση του οποίου δεν είχε αναπληρωθεί.

Υπερασπιζόμενος τον εαυτό του στη Βουλή, ο Ανδρέας Παπανδρέου αποδέχθηκε την πολιτική του ευθύνη για το σκάνδαλο Κοσκωτά, αλλά αρνήθηκε κατηγορηματικά ότι έφερε ποινικές ευθύνες, χαρακτηρίζοντας τις παραπομπές ως πολιτική δίωξη, με στόχο την πολιτική εξόντωση του ίδιου και του ΠΑΣΟΚ.

Από τους λοιπούς συγκατηγορούμενους του, ο Παναγιώτης Ρουμελιώτης παραπέμφθηκε για παράβαση του άρθρου 2 του Ν.Δ. 802/71, επειδή δεν έλαβε μέτρα ελέγχου της Τράπεζας Κρήτης. Τελικώς, όμως, δεν δικάστηκε, λόγω μη άρσης της ασυλίας του από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Ο Δημήτρης Τσοβόλας παραπέμφθηκε για απιστία περί την υπηρεσία, ο Αγαμέμνων Κουτσόγιωργας για παράβαση του άρθρου 2 του Ν.Δ. 802/71, επειδή δεν έλαβε μέτρα ελέγχου της Τράπεζας Κρήτης, για υπόθαλψη εγκληματία, για παθητική δωροδοκία και για αποδοχή προϊόντων εγκλήματος από ιδιοτέλεια, και ο Γεώργιος Πέτσος για απιστία περί την υπηρεσία και δωροληψία.

Τα αναπάντητα ερωτήματα της δολοφονίας

[Η δολοφονία του Παύλου Μπακογιάννη έγινε από τέσσερα μέλη της 17N που είχαν χρησιμοποιήσει ένα αυτοκίνητο που είχε κλαπεί από την περιοχή του Ευαγγελισμού λίγες ημέρες νωρίτερα.](#)

Μετά την εξάρθρωση της 17N το καλοκαίρι του 2002, προέκυψε ότι στην δολοφονία του δραστήριου πολιτικού, που είχε χαρακτηριστεί και ως ‘θιασώτης του ιστορικού συμβιβασμού’, συμμετείχαν ο Δημήτρης Κουφοντίνας, ο Σάββας Ξηρός, ο Ηρακλής Κωστάρης, και στο όχημα βρισκόταν ο Βασίλης Τζωρτζάτος.

Η απολογία Τζωρτζάτου

Ο τελευταίος, στην απολογία του, ανέφερε: ‘Σε συνάντηση που είχαμε στα μέσα Αυγούστου 1989, αποφασίσαμε την εκτέλεση του βουλευτή Μπακογιάννη. Μέχρι την ημέρα της εκτέλεσης δύο-τρεις φορές, εγώ και ο ‘Λουκάς’, κάναμε παρατήρηση στα γραφεία του βουλευτή που βρίσκονταν στην οδό Σόλωνος και Ομήρου στο Κολωνάκι’.

Ερωτήματα γύρω από την δολοφονία και οι θεωρίες ‘συνωμοσίας’

Όμως ενδιαφέρον έχει κι η αναφορά στην δολοφονία του Παύλου Μπακογιάννη, του Δημήτρη Κουφοντίνα στο βιβλίο του ‘Γεννήθηκα 17 Νοέμβρη’.

Στην σελίδα 326 αναφέρει: ‘οι δύο της 17N (σχόλιο: παραλείπει να πεί ότι ήταν ο ίδιος και ο Ηρακλής Κωστήρης), ακολούθησαν ολόκληρο σχέδιο: Ντυμένοι με κουστούμια, κρατώντας ένα μεγάλο φάκελο, μπήκαν στην είσοδο της διπλανής πολυκατοικίας, την ώρα ακριβώς που σταματούσε το αυτοκίνητο του Μπακογιάννη στη γωνία. Την ώρα που έμπαινε βιαστικός ο Μπακογιάννης στην πολυκατοικία του γραφείου, οι δύο τον ακολούθησαν γρήγορα’.

Χωρίς ωστόσο να περιγράψει –όπως κάνει και σ άλλες δολοφονίες της 17N– την στιγμή των μοιραίων πυροβολισμών.

Ένα λοιπόν από τα βασικά ερωτηματικά προκύπτουν για την επιλογή του Παύλου Μπακογιάννη σαν ‘στόχου’ της 17N , με επίκληση τότε το σκάνδαλο Κοσκωτά.

Επίσης, επί σειρά ετών αναπτύχθηκαν διάφορες θεωρίες ότι υπήρχαν προειδοποιήσεις για ενδεχόμενο χτύπημα εναντίον του Παύλου Μπακογιάννη, οι οποίες όμως φέρεται να είχαν αγνοηθεί.

Παρόμοιες πληροφορίες εμφανίζεται να υπήρχαν και για πιθανή επίθεση εναντίον του τότε υπουργού Γιώργου Πέτσου που επίσης έγινε στόχος βομβιστικής επίθεσης αλλά επιβίωσε.

Ακόμη ερωτηματικά υπήρξαν και για τον ‘προγραμματισμό’ της δολοφονίας Μπακογιάννη.

Ο Παναγιώτης Δημητροκάλης, διευθυντής τότε της ΝΔ και στενός συνεργάτης του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη στο βιβλίο του (‘Ο ηγέτης μετά τον ηγέτη’) αναφέρεται σε συνάντηση το προηγούμενο βράδυ στα γραφεία του τότε ‘Συνασπισμού’, όπου συμμετείχε ο Παύλος Μπακογιάννης.

Όπως σημειώνει: *‘μετά από αρκετή συζήτηση συμφωνήθηκε να πάει ο Παύλος το πρωί πριν τις 08.00 στο γραφείο του, για να μιλήσει σε μια ραδιοφωνική εκπομπή, ενός γνωστού τους δημοσιογράφου’.*

Το ερώτημα λοιπόν που ανακύπτει είναι: πώς ήξεραν τα μέλη της 17N ότι εκείνη την ημέρα ο βουλευτής της ΝΔ θα πήγαινε τόσο νωρίς στο γραφείο του και του έστησαν το ‘καρτέρι θανάτου’;

Βεβαίως αυτό δε σημαίνει ότι κάποιος από τον τότε ‘Συνασπισμό’ εμπλέκεται στην επιλογή, οργάνωση και δολοφονία του Μπακογιάννη λίγες ώρες μετά.

Ένα τρίτο ερώτημα το οποίο προέκυψε από καταθέσεις όπως και συνεντεύξεις μελών της 17N, που ανέφεραν ότι προκειμένου να παρακολουθούν τις κινήσεις του Παύλου Μπακογιάννη εμφανίζονταν σαν ελαιοχρωματιστές σε γειτονικό άδαιο διαμέρισμα.

Όμως ουδέποτε τότε, αλλά κι εκ των υστέρων, βρέθηκε σε ποιο διαμέρισμα υπήρχαν αυτές οι... εργασίες. Με βασικό λογικό ζητούμενο, πώς έτυχε να δημιουργηθεί εκείνο το διάστημα, που η 17N ήθελε να σκοτώσει τον Παύλο Μπακογιάννη, η ανάγκη πρόσληψης ελαιοχρωματιστών σε γειτονικό διαμέρισμα;

Όμως κι ένα μεγάλο ζήτημα δημιουργήθηκε με την μαρτυρία ενός αστυνομικού της ομάδας ‘Ζήτα’ που έσπευσε αμέσως στο σημείο της δολοφονίας του Παύλου Μπακογιάννη κι ο οποίος εμφανιζόταν να αναγνώρισε κάποια από τα μέλη της 17N.

Ο αστυνομικός αυτός έχασε την ζωή του σε ατύχημα στην λεωφόρο Συγγρού λίγα χρόνια αργότερα, κάτι που προκάλεσε νέες απορίες.

Τι λέει κάποιος που γνώριζε

Πάντως χειριστής του φακέλου της δολοφονίας του Παύλου Μπακογιάννη αλλά και της συνολικής δράσης της 17N επισημαίνει: ‘πράγματι σε αυτή την

δολοφονία διατυπώνονται πολλές υπόνοιες για την επιλογή του στόχου και το κτύπημα.

Εκείνο τον καιρό πράγματι είχε συνταχθεί μια λίστα με υποψήφιους στόχους της 17N για την υπόθεση Κοσκωτά και πιστεύαμε ότι κύριος στόχος θα ήταν ο Μένιος Κουτσόγιωργας, ο οποίος όμως έπαιρνε εντυπωσιακά μέτρα ασφαλείας, με αλλαγές δρομολογίων.

Ένα κριτήριο που ίσως η 17N επέλεξε να κτυπήσει τον βουλευτή της ΝΔ ήταν ότι τον θεωρούσε πιο 'ευάλωτο' από επιχειρησιακής πλευράς.

Ακόμη, όσον αφορά το κτύπημα εκείνο το πρωί από προηγούμενες περιπτώσεις έχει προκύψει ότι η 17N έκανε μεθοδικές, πολυήμερες παρακολουθήσεις των στόχων της, κι ότι τα μέλη της περίμεναν από νωρίς το πρωί μέχρι κι αργά το βράδυ να φθάσει στο σημείο όπου είχαν στήσει την παγίδα θανάτου.

Ίσως να μην υπήρχε, δηλαδή, ειδική ενημέρωση.

Όσον αφορά αυτό για τους ελαιοχρωματιστές μπορεί να είχαν παραβιάσει κάποιο άδαιο διαμέρισμα και να έκαναν τους ...μπογιατζήδες, χωρίς καμιά συμφωνία με τον ιδιοκτήτη του διαμερίσματος.

Όσον αφορά δε την υπόθεση με τον αστυνομικό της ομάδας 'Ζ', εκείνος πήρε την προκήρυξη της επίθεσης που είχαν πετάξει τα μέλη της 17N και έσπευσε να την παραδώσει στους ανωτέρους του.

Δεν φαίνεται να είχε αναγνωρίσει οποιονδήποτε. Εξάλλου πάντα όλα τα άγνωστα τότε μέλη της 17N ήταν μεταμφιεσμένα και ποτέ κανένας μάρτυρας δεν ανέφερε κάτι σημαντικό για την φυσιογνωμία τους. Γι' αυτό παρέμεναν για 27 χρόνια 'οργάνωση φάντασμα'.

Η προκήρυξη της 17 Νοέμβρη

Αναφορά στο πόρισμα του εισαγγελέα για τον Μπακογιάννη

Διαβάζουμε από την προκήρυξη της πάντα άριστα πληροφορημένης (και μάλιστα δεκαετίες πριν την ύπαρξη του internet) 17N, για τον Μπακογιάννη, και σχετικά με τα ευρήματα του εισαγγελέα Εφετών Ευθυμιάδη, σχετικά με την ΓΡΑΜΜΗ Α.Ε.:

‘Είναι γνωστό ότι ο εισαγγελέας Εφετών Ευθυμιάδης με την αναφορά του αρ. 264 της 1 Ιούνη 1989 εντόπισε όλα τα αδικήματα, της ‘κακουργηματικής απάτης’ (Κοσκωτάς), της ‘αποδοχής προϊόντων εγκλήματος’ και της ‘ψευδούς πιστοποίησης’ των Κοσκωτά, Μπακογιάννη και λοιπών. Είναι επίσης γνωστό ότι ζήτησε την άσκηση ποινικής δίωξης εναντίον του Μπακογιάννη, ποινική δίωξη που ασκήθηκε σύμφωνα με ορισμένα πρόσφατα δημοσιεύματα.

Και ενώ λοιπόν η ανακριτική επιτροπή της Βουλής για το σκάνδαλο Κοσκωτά έχει στα χέρια της την αναφορά του εισαγγελέα Ευθυμιάδη, εντούτοις κάνει το κορόιδο και δεν καταδέχεται ν' ασχοληθεί με τις καραμπινάτες απάτες του. (Γράφουμε αυτήν την προκήρυξη όταν η ανακριτική επιτροπή της Βουλής παράδωσε το πόρισμα της για το σκάνδαλο Κοσκωτά. Απ' όσα βέβαια δημοσιεύτηκαν, πουθενά δεν είδαμε λέξη για τις απάτες και τις ληστείες του Μπακογιάννη, παρ' ότι γνωρίζει την αναφορά Ευθυμιάδη!).

‘Σύμφωνα λοιπόν με την πάρα πάνω αναφορά, το αρχικό μετοχικό κεφάλαιο της Γραμμής που αποτελούνταν από 12 εκατομμύρια του Μπακογιάννη, 33 εκατομμύρια της αδελφής του και 15 εκατομμύρια του Κουνελάκη (σχόλιο: σε δραχμές, τότε), ποτέ δεν πληρώθηκε απ' αυτούς, όπως ψευδώς δήλωσαν, αλλά προήλθε απ' τα κλεμμένα του Κοσκωτά.

Γράφει ο εισαγγελέας επί λέξει: ‘στα λογιστικά βιβλία της εταιρείας έτους 1982 αναγιγνώσκουμε ότι οι ως άνω τρεις ιδρυτές της εταιρείας και μόνοι μέτοχοι φέρονται να έχουν δήθεν μετρήσει, να έχουν δήθεν πληρώσει και να έχουν δήθεν καταβάλει στο ταμείο της εταιρείας το μετοχικό κεφάλαιο, ενώ οι ιδρυτές της εταιρείας μέτοχοι Π. Μπακογιάννης, Δ. Κουνελάκης και Αν. Κασβίκη (αδελφή του Μπακογιάννη) δεν κατέβαλαν ούτε μια δραχμή από το μετοχικό κεφάλαιο. Το αρχικό αυτό ιδρυτικό κεφάλαιο είναι προϊόν εγκλημάτων’.

Το χρηματικό αυτό ποσό δεν κατατέθηκε από τους ιδρυτές μετόχους ούτε στην Τράπεζα Κρήτης, ούτε στην Τράπεζα Αμερικαν Εξπρές, ούτε ‘τοις μετρητοίς’ στο ταμείο της ΑΕ Γραμμή. Περιήλθε όμως στο Ταμείο της ΑΕ Γραμμή, από τα διαθέσιμα της Τράπεζας Κρήτης, στην Τράπεζα της Ελλάδος’

Και συμπεραίνει ο εισαγγελέας: ‘Από τις αναφορές αυτές βεβαιώνεται επαρκώς ότι η ίδρυση της ανώνυμης εταιρείας Γραμμή Παραγωγή και Εκμετάλλευση Μέσων Μαζικής Επικοινωνίας που εκδίδει εφημερίδες και περιοδικά, και ίδρυσε και λειτουργεί ραδιοφωνικό σταθμό, οικονομικώς στηρίχθηκε στο έγκλημα. Η προέλευση του ιδρυτικού μετοχικού κεφαλαίου είναι προϊόν εγκλήματος’, θεωρώντας υπεύθυνο το Μπακογιάννη για 1) ‘αποδοχή προϊόντων εγκλήματος που αφορά την καταβολή του ιδρυτικού κεφαλαίου της ΑΕ Γραμμή, που η προέλευση του έχει ως πηγή το κακούργημα της απάτης Κοσκωτά, 2) την ‘ψευδή πιστοποίηση-βεβαίωση και εξαπάτηση της Νομαρχίας Αθηνών’.

[Και συνεχίζει η προκήρυξη](#)

‘Αυτό όμως που ενδιαφέρει ακόμη περισσότερο είναι ότι μετά από την ίδρυση της Γραμμής έχουμε —σύμφωνα πάντα με τον εισαγγελέα Ευθυμιάδη — οκτώ συνολικά αυξήσεις του μετοχικού κεφαλαίου της Γραμμής, μέσω των κλεμμένων χρημάτων από την Τράπεζα Κρήτης, μέχρις ότου αυτό έφτασε τα 4,5 δις. Στις πέντε απ’ αυτές τις αυξήσεις του μετοχικού κεφαλαίου-κλοπές, συμμετείχε ο Μπακογιάννης αφού ήταν αντιπρόεδρος της Γραμμής, μέχρι το Φλεβάρη του 85. Αυτό που ενδιαφέρει ακόμη είναι ότι η Γραμμή με αντιπρόεδρο πάντα και μέτοχο το

Μπακογιάννη, χρησιμοποιήθηκε σαν μέσο απ' τον Κοσκωτά για την αγορά της Τράπεζας Κρήτης. Έτσι ο Κοσκωτάς, όντας απλός υπάλληλος της Τράπεζας Κρήτης, πίστωνε με διάφορες κομπίνες το λογαριασμό της Γραμμής —με αντιπρόεδρο Μπακογιάννη— στην Τράπεζα Μακεδονίας-θράκης, και με αυτά τα κεφάλαια αγόρασε την Τράπεζα Κρήτης απ' τον εφοπλιστή Καρρά. Έχει άλλωστε δημοσιευτεί φωτοτυπία επιταγής, της 5-12-84, με την οποία ο Κοσκωτάς πιστώνει με 400 εκατομμύρια το λογαριασμό της Γραμμής, του Μπακογιάννη στην Τράπεζα Μακεδονίας-θράκης, ποσό που είναι μέρος του κεφαλαίου με το οποίο αγοράστηκε η Τράπεζα Κρήτης, χωρίς ποτέ να το διαψεύσει κανείς.

Αποφασίσαμε λοιπόν να εκτελέσουμε τον απατεώνα και ληστή των χρημάτων του λαού Μπακογιάννη. Ο κύριος αυτός είναι υπεύθυνος όχι μόνο γιατί έκλεψε τα πρώτα 60 εκατομμύρια του ιδρυτικού κεφαλαίου της Γραμμής. Αλλά και για τις εκατοντάδες εκατομμύρια που είτε έκλεψε μαζί με τον συνεργάτη του Κοσκωτά για την αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου της Γραμμής αλλά και για την αγορά μέσω της Γραμμής της Τράπεζας Κρήτης, είτε εισέπραξε σαν αντίτιμο απ' τα κλεμμένα του Κοσκωτά, για την ανεκτίμητη συνεργασία του κι εκδούλευση, χωρίς τις οποίες δεν θα μπορούσε να μεταμορφωθεί ούτε σε εκδότη ούτε σε τραπεζίτη. Ο Μπακογιάννης υπήρξε ο κύριος και βασικός συνεργάτης του Κοσκωτά και άρα συνένοχος του στην πρώτη φάση της σταδιοδρομίας του που υπήρξε καθοριστική για τη μετέπειτα αναρίχυσή του στις κορυφές του εκδοτικού και τραπεζικού κατεστημένου. Και είναι η έσχατη κατάπτωση για το Συνασπισμό να δέχεται να συζητάει και να διαπραγματεύεται μ' έναν τέτοιο απατεώνα σαν εκπρόσωπο της ΝΔ.

Το γεγονός ότι χτυπάμε το Μπακογιάννη δεν σημαίνει ότι δεν θεωρούμε σαν κύριους υπεύθυνους για το σκάνδαλο Κοσκωτά τους Παπανδρέου, Κουτσόγιωργα, Πέτσο, Ρουμελιώτη, Χαλίκια. Οι ευθύνες όμως όλων αυτών υπάρχουν κυρίως αφ' ότου ο Κοσκωτάς έγινε τραπεζίτης και εκδότης, και συνεπώς αυτό δεν σημαίνει ότι

δεν υπάρχουν ευθύνες και συνενοχή άλλων και κυρίως σημερινών κορυφαίων παραγόντων της ΝΔ.

Η ενέργεια αυτή είχε αποφασιστεί να γίνει σαν δεύτερο σκέλος μιας ενέργειας που στόχευε τους δυο υπεύθυνους πολιτικούς χώρους για το σκάνδαλο Κοσκωτά, δηλαδή τόσο το ΠΑΣΟΚ όσο και τη ΝΔ, και ειδικότερα δύο από τους κύριους υπεύθυνους από τον κάθε χώρο, τον Πέτσο και τον Μπακογιάννη. Είχε αποφασιστεί να γίνει μια βδομάδα περίπου μετά την επίθεση ενάντια στον Πέτσο. Δυστυχώς όμως η ενέργεια αναβλήθηκε τότε για δυο λόγους. Πρώτον επειδή η επίθεση ενάντια στον Πέτσο απέτυχε επιχειρησιακά και κυρίως επειδή δεν προλαβαίναμε χρονικά. Η επίθεση ενάντια στον Πέτσο καθυστέρησε περίπου τρεις βδομάδες με συνέπεια να καθυστερήσει και η δεύτερη και να εξαφανιστεί ο Μπακογιάννης λόγω των εκλογών.

Άλλωστε αυτό φαίνεται απ' το ίδιο το κείμενο ενάντια στον Πέτσο, όπου ενώ χτυπάμε τη ΝΔ και τη Βλάχου, δεν λέμε, εσκεμμένα, λέξη ενάντια στο Μπακογιάννη.

Αυτά όλα τα λέμε γιατί προβλέπουμε ότι η δυσμενής για μας συγκυρία της παραπομπής-θέατρο του Παπανδρέου, θα δώσει και πάλι πάτημα στις διάφορες φυλλάδες, τις γνωστές 'αποθήκες δηλητηρίου', να πούνε και πάλι ότι μας έβαλε το ΠΑΣΟΚ, αφού δεν δίστασαν να το πουν, ακόμη και όταν χτυπήσαμε το ΠΑΣΟΚ και τον Πέτσο. Ας καταλάβουν όμως ότι το επαναστατικό κίνημα αποφασίζει τη δραστηριότητά του με βάση τις δικές του αναλύσεις, χτυπάει όσους θεωρεί υπεύθυνους απατεώνες και κλέφτες και δεν ενδιαφέρεται για το αν οι ίδιες φυλλάδες που έλεγαν χτες ότι μας βάζει η Χούντα ή η ΝΔ σήμερα λένε ότι μας βάζει το ΠΑΣΟΚ. Άλλωστε σήμερα πια είναι υποχρεωμένες ν' αλλάξουν παραμύθι, γιατί ξεσκεπάζονται. Υποτίθεται —σύμφωνα με τα παραμύθια τους— ότι μέχρι τώρα μας έβαζε το ΠΑΣΟΚ πούχε στα χέρια του τον κρατικό μηχανισμό. Σήμερα όμως αυτός ελέγχεται απ' τη ΝΔ που έχει κάθε συμφέρον και θάχει μεγάλα εκλογικά οφέλη αν αποδείκνυε ότι δεν υπάρχει 17Ν κι ότι το ΠΑΣΟΚ είναι πίσω απ' την «τρομοκρατία». Περιμένουμε λοιπόν εναγωνίως να συλλάβει η κυβέρνηση ΝΔ, τους

Πασόκους που μας καθοδηγούν για να μάθουμε επί τέλους κι εμείς, οι αφελείς, τίνος το παιχνίδι παίζουμε.

Το σημείο της προκήρυξης αναφορικά με το ρόλο του ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ στην μεταπολίτευση

Αναφέρει η προκήρυξη για τον ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟ

Όπως είχαμε τονίσει και στην ανακοίνωση μας τον Ιούλη, ο Συνασπισμός εξαπάτησε τους ψηφοφόρους του όχι μόνο με τη στήριξη της κυβέρνησης ΝΔ, ενώ μιλούσε προεκλογικά για προοδευτική κυβέρνηση. Αλλά και με το παραμύθι ότι η στήριξη ήταν αναγκαία για να πραγματοποιηθεί η ‘κάθαρση’, ενώ γνώριζε ότι η ΝΔ, όντας υπόλογη για ανάλογα σκάνδαλα, δεν μπορούσε να την πραγματοποιήσει και θ’ αναγκάζονταν να μεθοδεύσει —πίσω απ’ τα πυροτεχνήματα της Βουλής— την παραγραφή, πράγμα που κάνει σήμερα χωρίς να κρατάει καν τα προσχήματα.

Ανακύπτει κατά συνέπεια το ερώτημα γιατί ο Συνασπισμός προτίμησε να εξαπατήσει τον κόσμο του και να στηρίξει την κυβέρνηση των απατεώνων της ΝΔ, δηθέν για την ‘κάθαρση’. Η απάντηση δόθηκε από ένα απ’ τα νεότερα μέλη της ηγεσίας του Συνασπισμού, τη Μ. Δαμανάκη.

Σε συνέντευξη της στις 30 Ιούλη σε κυριακάτικη εφημερίδα, δηλώνει τα εξής καταπληκτικά: ‘Γιατί η σημασία του σκανδάλου Κοσκωτά δεν εξαντλείται στο ότι ήταν ένα μεγάλο σκάνδαλο. Αλλά στο γεγονός ότι οδήγησε στην κατάρρευση ένα ολόκληρο σύστημα, που οικοδομήθηκε προσεκτικά από το 1974 πάνω στη λογική της εναλλαγής δύο μεγάλων κομμάτων στην εξουσία. Να έρχεται ο καθένας με τους δικούς του και να προχωράει η Ελλάδα’.

Σ’ αυτές τις τρεις αράδες εμπεριέχεται όλη η ουσία, όλη η αλήθεια για την πολιτική του Συνασπισμού. Δεν συμμετέχει στην κυβέρνηση για να γίνει κάθαρση αλλά γιατί το πολιτικό «σύστημα λόγω των σκανδάλων έχει καταρρεύσει», έχει χρεωκοπήσει και πρέπει να το αναστηλώσει.

Η κάθαρση λοιπόν δεν είναι αναγκαία σαν τέτοια, κι ούτε ενδιαφέρει αν είναι πραγματοποιήσιμη, είναι απαραίτητη όμως γι' αυτήν την αναστήλωση. Η συμμετοχή λοιπόν του Συνασπισμού είναι απολύτως απαραίτητη σ' αυτήν την αναστήλωση, αφού αν επιχειρούσε μόνη της η ΝΔ αυτή την κάθαρση-αναστήλωση θα γελούσε και το παρδαλό κατσίκι.

Ο στόχος όμως και ο τελικός σκοπός ενός κομμουνιστικού κόμματος, παντού και πάντα είναι να οδηγήσει στην κατάρρευση το πολιτικό αστικό σύστημα. Άρα η πάρα πάνω ομολογία σημαίνει ότι το ΚΚΕ κι ο Συνασπισμός δεν έχουν τέτιο σκοπό και ο στόχος τους είναι «να έρχεται ο καθένας —δηλαδή η ΝΔ, το ΠΑΣΟΚ — στην εξουσία» και αυτοί απλά θα τρέχουν ν' αναστηλώσουν το καραβοτσακισμένο σύστημα μόλις αυτό βουλιάζει απ' τα πολλά σκάνδαλα.

Η υποστήριξη λοιπόν της κυβέρνησης ΝΔ είναι στρατηγική επιλογή στήριξης του αστικού καθεστώτος σε μία στιγμή που αυτό κινδυνεύει σοβαρά να καταρρεύσει απ' τα σκάνδαλα και όχι αναγκαία τακτική επιλογή που δήθεν βοηθάει την πάρα πέρα πάλι του ΚΚΕ για το σοσιαλισμό.

Είναι στρατηγική επιλογή που αναιρεί τον τελικό στόχο του σοσιαλισμού και τις επαναστατικές αρχές του κομμουνισμού και όχι τακτικός ελιγμός για την ασφαλέστερη πραγματοποίηση του. Είναι αυτό ακριβώς που αποκαλεί ο Λένιν προδοτικός συμβιβασμός στον «Αριστερισμό», όπου μιλάει για τα δύο είδη συμβιβασμών, κάνοντας σαφή διάκριση ανάμεσα στον αναγκαίο τακτικό συμβιβασμό και τον προδοτικό όπου ξεπουλάς τις αρχές σου.

Αυτός είναι ο λόγος που αυτή η πολιτική του ΚΚΕ και του Συνασπισμού έχει δημιουργήσει τόσο μεγάλες μαζικές διαφωνίες στη βάση τόσο του ΚΚΕ όσο και της ΚΝΕ, αλλά και στη μεγάλη μάζα των αριστερών. Κι αυτό παρ' όλο ότι το σύνολο σχεδόν του ημερήσιου τύπου προπαγανδίζει και λιβανίζει καθημερινά αυτήν την πολιτική, κολακεύει τις ηγεσίες. Αποκρύβει και συσκοτίζει το πραγματικό και κοινωνικό της περιεχόμενο, ψευδολογεί ασύστολα ενάντια στους διαφωνούντες,

παρουσιάζοντας τους άλλοτε σαν δογματικούς άλλοτε σαν αντίθετους στη 'συμφιλίωση', άλλοτε σαν συντηρητικούς.

Στις 9 Οκτωβρίου του 1989, ακολουθεί δεύτερη προκήρυξη από την 17N αναφορικά με τον Μπακογιάννη.

Λίγες ημέρες μετά την δολοφονία [ακολουθεί δεύτερη προκήρυξη](#):

Απ' τη μια παρουσιάζεται ότι ο Μπακογιάννης εκτελέστηκε δήθεν γιατί ήταν αντιδικτατορικός ή γιατί ήταν ο πρωτεργάτης συμφιλίωσης δεξιάς-αριστεράς και απ' την άλλη αποκρύβονται συστηματικά, τόσο οι απάτες του όσο και το γεγονός ότι είχαν επισημανθεί απ' την επίσημη δικαιοσύνη του καθεστώτος και όχι από την 17N.

Όλοι αυτοί οι κύριοι όμως θα πρέπει επιτέλους να διαλέξουν. Ή το οποιοδήποτε παρελθόν και παρόν άσχετο με τις απάτες του τον αθώνει, οπότε δεν μπορούν να παραπέμψουν π.χ. τον Παπανδρέου με του οποίου το αντιδικτατορικό, πολιτικό, ακαδημαϊκό παρελθόν δεν μπορεί να συγκριθεί ο Μπακογιάννης, ή όλα αυτά δεν παίζουν κανένα ή μηδαμινό ρόλο στην υπόθεση, και σημασία έχουν οι απάτες τους και τίποτε άλλο.

Όσον αφορά λοιπόν τις απάτες, είναι προφανές και κατανοητό στον καθένα ότι η 17N δεν αποδέχεται το αστικό νομικό πλαίσιο και καθεστώς. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι δεν το λαβαίνει υπόψη της. Οι απάτες του Μπακογιάννη εντοπίστηκαν απ' την ίδια την αστική δικαιοσύνη του καθεστώτος, κι όχι από τη 17N. Τόσο απ' το χουντικό εισαγγελέα Δωρή όσο και από τον εισαγγελέα Ευθυμιάδη αλλά και από άλλους. Μπορεί να υπάρχει διάσταση απόψεων και αμφισβήτηση στα πλαίσια του αστικού νόμου, για το αν οι απάτες του Μπακογιάννη ήταν κακούργημα ή πλημμέλημα, για το ποιες παραγράφονται ή όχι, κανένας όμως επίσημος θεσμός της δικαιοσύνης του καθεστώτος δεν αρνήθηκε ποτέ ότι οι απάτες αυτές έγιναν.

Όλη αυτή η καμπάνια δεν είναι παρά μια απεγνωσμένη και μάταιη προσπάθεια του ένοχου πολιτικού κόσμου, που οντάς τελείως πανικοβλημένος, επιχείρησε μια χυδαία παραχάραξη της πραγματικότητας και της πρόσφατης ιστορίας του τόπου. Συνάμα είναι μια εκδήλωση περιφρόνησης, καταρράκωσης και εξευτελισμού της ίδιας της δήθεν ανεξάρτητης δικαιοσύνης τους και τρομοκράτησης (ο εισαγγελέας Ευθυμιάδης απειλείται ανοιχτά), για την οποία μπορεί να 'ναι περήφανος ο αριστερός υπουργός Κουβέλης.

Δύο μόνο στοιχεία δείχνουν το έωλο αλλά και το μάταιο της όλης εκστρατείας. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας θεώρησε υποχρέωση του να υπερασπιστεί το Μπακογιάννη χαρακτηρίζοντας τον έντιμο. Το τυπικό και δικολαβικού τύπου επιχείρημα που χρησιμοποιήθηκε από μερικούς: Πώς γνώριζαν την αναφορά του εισαγγελέα Ευθυμιάδη της 1ης Ιούνη αφού λένε ότι είχαν αποφασίσει την εκτέλεση από τα πριν; Η διατύπωση και μόνο αυτού του επιχειρήματος προϋποθέτει αποδοχή της απάτης του Μπακογιάννη και της ενοχής του, αφού δεν αμφισβητεί την ύπαρξη τους, αλλά απλώς το πώς μάθαμε τη συγκεκριμένη αναφορά.

Στο σημείο αυτό, και επειδή την ημέρα της εκτέλεσης γίνονταν η παραπομπή-θέατρο του Παπανδρέου, για την οποία μιλάγαμε αλλά δεν γνωρίζαμε ότι θα συμπέσει με την παραπομπή, οφείλουμε μια εξήγηση. Όσο και αν φαίνεται περίεργο η σύμπτωση αυτή είναι τυχαία και άλλωστε λειτούργησε σε βάρος μας. Και αν βέβαια τα τσακάλια οι δημοσιογράφοι, που γνωρίζουν συνήθως τα πάντα, έψαχναν στοιχειωδώς, θα το ανακάλυπταν. Η ενέργεια δεν ήταν δυνατόν να γίνει τις προηγούμενες 10 μέρες γιατί το τμήμα της οδού Δημοκρίτου, ανάμεσα στη Σκουφά και την Τσακάλωφ ήταν κλειστό επειδή εκτελούνταν έργα.

Τα έργα τελείωσαν την προηγούμενη μέρα Δευτέρα στις 8.15 το πρωί οπότε ελευθερώθηκε ο δρόμος. Τα έργα αυτά μας εμπόδισαν γιατί δεν υπήρχε απολύτως κανένας άλλος δρόμος διαφυγής, γρήγορος και χωρίς φανάρια, που να μη βάζει σε κίνδυνο τους συντρόφους, όπως θα το διαπιστώσει όποιος μελετήσει στοιχειωδώς

την περιοχή. Απ' την άλλη δεν είχαμε την πολυτέλεια να χάσουμε ούτε μια μέρα γιατί υπήρχε ο κίνδυνος να φύγει ο Μπακογιάννης στην Ευρυτανία στο τέλος της βδομάδας και να ματαιωθεί η επιχείρηση όπως και το Μάη. Έτσι λοιπόν παρ' ότι γνωρίζαμε ότι η σύμπτωση θα λειτουργούσε σε βάρος μας δεν μπορούσαμε να την αναβάλουμε ακόμη και για μια μέρα γιατί παίρναμε έτσι το ρίσκο να ματαιωθεί οριστικά.

Η σύμπτωση αυτή υπήρξε το κύριο επιχείρημα της ηγεσίας του Συνασπισμού φτάνοντας σε πρακτικές που αγγίζουν τα όρια —αν δεν ξεπερνάνε— του ανοιχτού χαφιεδισμού. Κι ενώ ισχυρίστηκαν ότι μας έβαλε το ΠΑΣΟΚ κι ο Παπανδρέου, παράλληλα άρχισαν να γράφουν και να διαδίδουν μέσω των διαφόρων κονδυλοφόρων τους ότι η ενέργεια ευνοεί τη ΝΔ κι ότι μας έβαλε η Διεθνής δεξιά και οι απανταχού μυστικές υπηρεσίες. Δηλαδή μας έβαλε το ΠΑΣΟΚ με σκοπό να ευνοήσουμε τη ΝΔ.

Τα διάφορα παραμύθια τους, τους έχουν οδηγήσει σε πλήρη σύγχυση. Περιττό να προσθέσουμε ότι κατά τη γνώμη μας αυτή η ενέργεια στις συγκεκριμένες συνθήκες της ελληνικής κοινωνίας δεν ευνοεί κανένα. Δεν ευνοεί τη ΝΔ, όπως αποδείχτηκε ότι δεν ευνόησε το ΠΑΣΟΚ η ενέργεια ενάντια στον Πέτσο.

Η αναφορά στις ερυθρές ταξιαρχίες, στην δεύτερη προκήρυξη

Συνεχίζει η προκήρυξη:

Όσα δηλώνει σήμερα η ηγεσία του Συνασπισμού μας θυμίζουν την πρακτική του Ιταλικού Κ.Κ. Μόνιμη άποψη του ήταν ότι πίσω απ' τις Ερυθρές Ταξιαρχίες βρίσκονταν οι μυστικές υπηρεσίες. Επί χρόνια όμως γίνονταν δεκάδες συλλήψεις αγωνιστών των Ερυθρών Ταξιαρχιών χωρίς ποτέ να τολμήσουν να ψελλίσουν λέξη σε βάρος τους.

Κατάπιναν τη γλώσσα τους όχι μόνο γιατί δεν μπορούσαν να αμφισβητήσουν ότι οι συλληφθέντες ήταν αγνοί αγωνιστές, αλλά γιατί δεν

μπορούσαν και να ισχυριστούν ότι αυτοί οι επώνυμοι αγωνιστές ήταν ποτέ δυνατόν να χειραγωγούνται από τις μυστικές υπηρεσίες. Και παρ' ότι οι συλλήψεις συνεχίζονταν επί χρόνια και οι εκατοντάδες και χιλιάδες συλληφθέντες τους διέψευδαν πανηγυρικά, αυτοί συνέχιζαν απτόητοι το παραμύθι τους για τις μυστικές υπηρεσίες γιατί ήταν η πιο βολική γι' αυτούς άποψη.

Ερωτήματα ενός απλού πολίτη

Σε ό,τι αφορά την δεύτερη προκήρυξη, αυτό που προκύπτει με μια απλή ανάγνωση, είναι ότι η 17 Νοέμβρη προσπαθεί να δικαιολογηθεί για την σύμπτωση της ημέρας εκτέλεσης του Μπακογιάννη, με την ημέρα που θα αποφαιζόταν η παραπομπή ή όχι του Ανδρέα Παπανδρέου στο ειδικό δικαστήριο.

Τελικά, η δολοφονία Μπακογιάννη επηρέασε καθόλου την απόφαση της προανακριτικής επιτροπής για παραπομπή του Ανδρέα στο ειδικό δικαστήριο, ένα μόλις 24ωρο αργότερα;

- Αν ναι, τι λόγο είχε η 17N να δώσει ένα επιπλέον άλλοθι στον Κωνσταντίνο Μητσοτάκη, ώστε να πάει τελικά η υπόθεση στο ειδικό δικαστήριο και να πέσουν όλες οι ευθύνες της δολοφονίας πάνω στο ΠΑΣΟΚ, όπως προέκυπτε από τα δημοσιεύματα του τότε Τύπου;
- Αν όχι, για ποιο λόγο τελικά η μήνυς της 17N να στραφεί μόνο στον Παύλο Μπακογιάννη; Γιατί απλά και μόνο ήταν ο πιο ευάλωτος από τους υποψήφιους στόχους;
- Η Αυριανή γιατί έσπευσε να δηλώσει να βάλει στο εξώφυλλό της, την ίδια ακριβώς κατηγορία, που η 17N προσάπτει στον Παύλο Μπακογιάννη, ως αιτία της δολοφονίας του (βλ. παραπάνω);

Και το σημαντικότερο: Δεδομένου ότι το πολιτικό σύστημα γνώριζε ήδη την από 1^{ης} Ιουνίου απόφαση των εισαγγελέων, όπως αναφέρει η δεύτερη προκήρυξη της οργάνωσης (ξαναγράφουμε το επίμαχο σημείο):

‘Το τυπικό και δικολαβικού τύπου επιχείρημα που χρησιμοποιήθηκε από μερικούς: Πώς γνώριζαν την αναφορά του εισαγγελέα Ευθυμιάδη της 1ης Ιούνη αφού λένε ότι είχαν αποφασίσει την εκτέλεση από τα πριν’. Η διατύπωση και μόνο αυτού του επιχειρήματος προϋποθέτει αποδοχή της απάτης του Μπακογιάννη και της ενοχής του, αφού δεν αμφισβητεί την ύπαρξη τους, αλλά απλώς το πώς μάθαμε τη συγκεκριμένη αναφορά.

Πράγματι, παρά το σχόλιο για την παραδοχή της ενοχής Μπακογιάννη από την πλευρά του πολιτικού συστήματος, η οργάνωση δεν μας απαντάει ποιος τους έδωσε αυτή την πληροφορία της ενοχής του.

Μάλιστα ρωτάμε, δεδομένου ότι, όπως αναφέρει η προκήρυξη, το πολιτικό σύστημα γνώριζε, ήδη από την 1^η Ιουνίου την αναφορά του εισαγγελέα Ευθυμιάδη, γιατί το γεγονός αυτό ποτέ δεν χρησιμοποιήθηκε ως αντιπολιτευτική τακτική από τις φίλα προσκείμενες στο ΠΑΣΟΚ εφημερίδες, ώστε να δημιουργηθεί το αντίστοιχο κλίμα από την κοινή γνώμη εναντίον του Μητσοτάκη, και αποσιωπήθηκε;

Και τέλος: Την ημέρα της δολοφονίας του Π. Μπακογιάννη συνέπεσαν τελικά τα εξής γεγονότα:

- (1) Τα έργα στο τμήμα της οδού Δημοκρίτου, ανάμεσα στη Σκουφά και την Τσακάλωφ ολοκληρώθηκαν (όπως αναφέρει η προκήρυξη), με αποτέλεσμα να μπορεί να είναι δυνατή η διαφυγή των εκτελεστών στην σχεδιασμένη, ήδη από 4 μήνες πριν, δολοφονία.
- (2) Ο Μπακογιάννης δεν θα συνοδευόταν στο γραφείο του από τον φρουρό του. Η γνώση της πληροφορίας αυτής, προφανώς και έπαιξε αποφασιστικό ρόλο

στην εκτέλεσή του, ειδικά από τη στιγμή που αυτή η απόφαση πάρθηκε από τον Π. Μπακογιάννη έπειτα από την επίσκεψή του στα γραφεία του ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ την προηγούμενη της δολοφονίας, αλλά, ωστόσο, την γνώριζαν ελάχιστοι, τα μέλη του ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ, και, όπως είδαμε να καταθέτει και η κ. Μπακογιάννη, και η ίδια η κ. Μπακογιάννη (βλ. α' μέρος)

- (3) Θα αποφασιζόταν η παραπομπή η όχι, του Ανδρέα και των υπολοίπων στελεχών του ΠΑΣΟΚ στο ειδικό δικαστήριο, εύλογα επομένως θα μπορούσε κάποιος να συμπεράνει ότι η δολοφονία αποτέλεσε μέσο άσκησης πίεσης, ώστε να πάει στις εκλογές η ΝΔ με την ηγεσία του ΠΑΣΟΚ υπόδικη.

Πολλές, πάρα πολλές, δηλαδή, συμπτώσεις μαζεμένες...

Εν γένει, αυτό που τελικό προκύπτει, είναι ότι τα δύο σημαντικότερα πρόσωπα της δίκης Κοσκωτά, ο Μπακογιάννης και ο Μένιος Κουτσόγιωργας δεν παρευρέθησαν τελικά στην δίκη, ο μεν Μπακογιάννης γιατί δολοφονήθηκε, ο δε Κουτσόγιωργας έχοντας πεθάνει (θεωρητικά από φυσικά αίτια) μέσα στην αίθουσα, την ώρα της δίκης...τέταρτη δηλαδή σύμπτωση...Το βίντεο που ακολουθεί μας θυμίζει την τραγική στιγμή της αδιαθεσίας του Μένιου Κουτσόγιωργα την ώρα της δίκης, η οποία κατέληξε στον θάνατό του...

<https://www.youtube.com/watch?v=H8C0ShhsdO4>

ΤΕΛΟΣ Α' ΜΕΡΟΥΣ

5 Οκτωβρίου 2019